

een duidelijke discriminatie toegepast op woorden als *tussenspie*, *binnenklos*, *middelblok*, zonder al te veel argumenten. Dergelijke namen kunnen zeer karakteristiek zijn in een of andere klompenmakerij. Maar dat is uit de verte onmogelijk vast te stellen. Daartegenover kan men natuurlijk — en dat heb ik dan ook gedaan — het taalgeografisch argument hanteren. Het beeld dat aldus kon ontstaan is de reden geweest om sommige namen, overigens wel op min of meer duidelijke gronden, groot te tekenen en andere klein. Wie het met mij eens is, dat de groot getekende namen meer karakteristiek genoemd kunnen worden dan de kleine, zal het sprekende middengebied dat de kaart toont wel willen aanvaarden. Voor het uitzonderlijke *hielmanneke* in G 102 Nieuw-Schoonebeek moet worden opgemerkt, dat het is binnengekomen op een suggererende vraag die door mij op een later verzonden vragenlijst werd toegevoegd. Ik had bij vraag 6b tussen haakjes geschreven: *hielman*, *fik*, *peg*. Zo kreeg ik een antwoord waar ik achteraf weinig gelukkig mee ben.

Enkele details die ik ten slotte wil verantwoorden zijn: M 7 geeft de vorm *fikkie*; M 13 schrijft *slötél* = *pegge*, hetgeen niet op de kaart is opgenomen; K 48, 84, 124 geven *scheut*; Q 102 geeft *letsche*. Alle opgaven van het type *spanhout* zijn verwaarloosd op grond van mijn overigens beperkte ervaring met dat woord; men vergelijkte voor het neutrale dat het woord aankleeft V a k t a a l pag. 137.

E

De etymologische problemen zijn te groot dan dat ze alle geheel zouden kunnen worden opgelost. Ik volsta dus met enkele opmerkingen.

Het woord *middelman* is ons ook van elders bekend. Het is uit Noord-Brabant éénmaal gegeven als antwoord op een vraag naar de benaming voor de verticale balk die staat op de zware dwarsbalk die rust op twee stijlen van een boerderij (Dialect-vragenlijst no. 4 van het Ned. Inst. van de Kath. Univ. te Nijmegen, vraag 26a); in deze betekenis vindt men het ook voor Gent opgegeven bij J. en V. van Keirsbilck, *Ambacht van den Timmerman*, Gent 1898. Het komt ook éénmaal voor in Zuid-Afrika als benaming voor de kopakker = onbewerkte wenakker (zie S. A. Louw, *Afrikaanse Taalatlas*, afl. 3, no. 14, Pretoria 1959). Men moet wel aannemen dat het woord zich voor ruimere toepassing leent.

Bij Jozef Cornelissen (*Nederlandsche Volkshumor op stad en dorp, land en volk*, III 264, Antwerpen 1929—1931) vindt men *piggen*, *klompen pèk*, waarbij wordt aangetekend: „Die spotnamen schijnen op